

اعلام موضع از درون زندان به نفع رژیم فاقد هرگونه اعتباری است

افشاری، پیام، خسروشاهی، شفیق، فرد

بیست چهارم اسفند ماه هشتاد و شش

دو روز قبل از مضحکه انتخاباتی مجلس جمهوری اسلامی، از جانب جریان‌ات اصلاح طلب گفتگویی به نام منصور اسانلو، دبیر اول سندیکای کارگران شرکت واحد، منتشر شده است که در آن حمایت خود را از اصلاح طلبان اعلام داشته و مردم و کارگران را فرا می‌خواند که در این به اصطلاح انتخابات شرکت نموده و به "یاران خاتمی" رأی دهند. همه آنچه در این گفتگو به نام اسانلو عنوان شده است، نقض آشکار استقلال طبقاتی جنبش کارگری و سازش با صاحبان و پاسداران سرمایه بر علیه منافع آنی و آتی کارگران است.

سی سال است که جمهوری اسلامی فلاکت بارترین زندگی را بر طبقه کارگر ایران تحمیل کرده است. همه و هرگونه تلاش کارگران برای دفاع از ابتدایی ترین حقوق خویش و برای تأمین معاش خود و فرزندانشان، به شدیدترین وجهی سرکوب شده است. هیچ جناحی از رژیم اسلامی در هیچ دوره ای از حیات خویش حق طبقه کارگر ایران برای ساختن تشکل های آزاد و مستقل خود را به رسمیت نشناخته است. اشک تمساح سردمداران رژیم، اعم از اصلاح طلب و عدالتخواه و اصولگرا، برای کارگران همواره دامی بوده است برای کشاندن آنان به عرصه دفاع از کیان اسلام و دفاع از منافع سرمایه داران و نهایتاً بکارگیری نیروی کارگران در نبردهای جناحی درون خود. صدها هزار خانواده کارگری چه در دوران جنگ و چه در دوران پس از جنگ، چه در دوران اصلاحات و چه در دوران مهرورزی، تاکنون قربانی مطامع سیری ناپذیر سرمایه داری هار و وحشی ایران شده اند. به یمن سرنیزه اسلام یکی از بهترین دوره های انباشت سرمایه و تمرکز ثروت در دست اقلیت قلیلی از جامعه و تمرکز فقر در توده انبوه کارگران و زحمتکشان در همین سی سال اخیر واقع شده است. بنیان کل رژیم اسلامی بر نقض حق کارگران بنا شده است. چنین رژیمی نمی تواند از جانب هیچ فعال صدیق جنبش کارگری مورد حمایت قرار گیرد.

امروز اما از درون دیوارهای زندان همین رژیم گفتگویی از اسانلو منتشر می شود که همه این تجربه سی ساله را یکسره کنار نهاده و کارگران را به حمایت از همین رژیم فرامی خواند. اسانلوی دبیر سندیکای واحد و قربانی تعرضات چاقوکشان رژیم در این گفتگوی ادعایی کارگران و مردم را به حمایت از لیستی در انتخابات فرا می خواند که از جمله دربرگیرنده نام مزدوران سرسپرده خانه کارگر و طراحان هجوم به دفتر همان سندیکای واحد است. این اما صدای اسانلو نیست. صدای زندانی و زندان و زندانبان است که حتی بدون شلاق و شکنجه هم هیچ شباهتی با صدای برخاسته از اراده ای آزاد انسانی ندارد. این اولین بار نیست که رژیم شکنجه و کشتار از درون زندانهای خود صدای مبارزین جنبشهای اجتماعی را به بیرون می رساند. مصاحبه های تلویزیونی و اعترافات کذائی فعالین جنبشهای اجتماعی در تمام سی سال گذشته یک جزء جدائی ناپذیر سیستم تحقیر و در هم شکستن حرمت انسانها در این رژیم بوده است. این یک اصل تخطی ناپذیر در برخورد به رژیم اسلامی است که آنچه از درون زندانهای آن به بیرون درج می کند، فاقد هرگونه اصالت و مشروعیتی است. دفاع از حرمت انسان ایجاب می کند که اظهارات قربانیان

در بند رژیم پیشاپیش رد شده و به عنوان محصول دستگاه جهانی خشونت و قهر محکوم شوند. تا زمانی که اسانلو آزاد نشده است و در شرایط معمول زندگی کارگری نظر خود را آزادانه و بدون هراس، تهدید و محدودیت‌های زندان بیان نکرده است، آنچه به او نسبت داده می‌شود، فاقد هر گونه مشروعیت و اعتباری است. تا زمانی که تیغ تیز از گلوی فعالین همه جنبشهای اجتماعی و فعالین جنبش کارگری برداشته نشده است، هیچ یک از اظهارات آنان در اسارت را نباید به پای آنان نوشت.

انتشار این گفتگوی ادعایی بیش از هر چیز بیانگر آن است که رژیم اسلامی امروز نسبت به جنبش کارگری و فعالان آن نیز همان روشی را در پیش گرفته است که پیش از این بر علیه صدها و هزاران مخالف خود به کار گرفته بود. از فرود آوردن ضربات شلاق بر پیکر فعالین این جنبش، تا به راه انداختن کتیف‌ترین شیوه‌های جنگ روانی. باید هشیار بود و با اعلام بی اعتباری مطلق مواضعی که از درون زندانهای رژیم به بیرون راه پیدا می‌کنند، این حربه را به شکست کامل کشاند.

اسانلو باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شود. تا زمانی که چنین نشده است، اظهاراتی که به او نسبت داده شده اند، سند دیگری اند بر محکومیت رژیم اسلامی. این باید به یک سنت خدشه ناپذیر در جنبش کارگری تبدیل شود که هیچگونه اظهار نظری را از درون زندان و به نفع زندانبان به رسمیت نشناسد.

مرتضی افشاری، امیر پیام، یداله خسروشاهی، بهمن شفیق، عباس فرد

۱۳ مارس ۲۰۰۸ - ۲۳ اسفند ۱۳۸۶